



תת"ע 4273/11-16 - מדינת ישראל נגד עיראקי סוואר

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תתע"א 4273-11-16 מדינת ישראל נ' עיראקי סוואר

לפני	כבוד השופט דן סעדון
המאשימה:	מדינת ישראל
	ע"י ב"כ עו"ד ליטל פרידמן
נגד	
הנאשם:	עיראקי סוואר
	ע"י ב"כ עו"ד יוסף מסארוזה

החלטה

לפני בקשה לביטול פסק דין שניתן עקב אי התייצבות הנאשם.

1. ביום 27.10.16 נרשמה לנאשם הזמנה לדין שעניינה נהיגה כבלתי מורשה ובחוסר זהירות. על פי האמור בהזמנה לדין נהג הנאשם בכביש אלוף שדה לצפון לכיוון מחלף גהה כאשר הוא בלתי מורשה לסוג הרכב תוך שהוא "מזגזג" ו"חותך" רכבים תוך סיכון יתר משתמשי הדרך. בהזמנה לדין שקיבל הנאשם צוין כי עליו להתייצב לדיון בבית המשפט ביום 27.11.16.

2. הנאשם לא התייצב לדיון ועל כן נשפט בהיעדרו.

3. בבקשה, שאינה נתמכת בתצהיר, טוען הנאשם כי אי התייצבותו נבעה מ"טעות בתאריך", כי העונש שהוטל עליו חמור וכי הוא מסכים לתשלום הוצאות בגין אי התייצבותו לדיון.

4. התביעה מתנגדת לבקשה.

דין והכרעה

5. על מנת לבטל את פסק הדין שניתן עקב אי התייצבות הנאשם נדרש הנאשם להראות כי קיים הסבר סביר לאי התייצבותו לדיון או כי הותרת פסק הדין נגדו תסב לו עיוות דין. הנאשם אינו חולק כי קיבל לידי הזמנה לדין ובה צוין עמוד 1



המועד שנקבע לדיון. הטענה בדבר "טעות בתאריך" אינה ברורה ואינה מהווה טעם סביר לאי התייצבות לדיון. ההלכה בעניין זה היא כי : " **משקיבל הנאשם את ההודעה על מועד המשפט, ניתנה לו בכך ההזדמנות הנאותה שיהיה לו, כדברי הסניגור המלומד, יומו בבית המשפט. אם שכח את מועד המשפט, אין לו אלא להלין על עצמו. השכחה אינה אלא אחת מן הצורות של חור תשומת הלב או של הרשלנות, וערכאות השיפוט אינן יכולות לאמץ מתכונת, הנותנת גושפנקא עקיפה לחוסר האכפתיות.** (ר"ע 418/85 רוקינשטיין נ' מדינת ישראל, פ"ד לט(3) 279).

על כן, משנמסר לנאשם מועד המשפט יש לראות בו כמי שניתנה לו הזדמנות לקבל את יומו בבית המשפט ואם התרשל וטעה בתאריך הדיון אין לו להלין אלא על עצמו.

6. הנאשם לא העלה בבקשתו כל טענה כי הותרת פסק הדין נגדו בעינו תגרום לו עיוות דין וממילא לא טרח לפרט טענה כזו ולגבות את פרטיה העובדתיים בתצהיר (ראו: רע"פ 9142/01 איטליא נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(6) 793). בנסיבות אלה אין לקבוע כי פסק הדין מסב לנאשם עיוות דין. אכן, העונש שהוטל על הנאשם אינו עונש קל אולם יש לזכור כי נסיבות המקרה הכוללות נהיגה מסכנת חיים בעורק תחבורה ראשי כאשר הנאשם אינו מורשה לסוג הרכב הן נסיבות חמורות ונראה כי אף המבקש אינו טוען כי העונש שהוטל אינו הולם את נסיבות המקרה.

7. לסיכום, ללא הסבר סביר לסיבת אי ההתייצבות וללא הנחת תשתית לטענה בדבר גרימת עיוות דין לנאשם עקב הותרת פסק הדין על כנו אני נאלץ לדחות את הבקשה.

ניתנה היום, י"ג ניסן תשע"ז, 09 אפריל 2017, בהעדר
הצדדים.